

KYLPYLÄMATKA EGERIIN

Paikallisosastomme järjesti syysmatkan Pohjois-Unkarissa sijaitsevaan Egerin kaupunkiin. Johtajana toimi Jaakko Kuusela ja käytännön järjestelyistä huolehti hänen kanssaan Károly Dina. Varhain syyskuun 14. päivän aamuna kokoontui 13-henkinen joukko lähtijöitä lentokentälle mielessä jo ihanat loikoilut lämpimissä kylpylän altaissa. Meitä oli kolme Järvenpäästä. Perillä lentokentällä ei bussi ollutkaan meitä vastassa. Kävi ilmi, että bussi oli tilattu vasta seuraavalle lennolle. Muutama puhelinsoitto selvitti asian ja pääsimme matkaan parin tunnin odotuksen jälkeen.

Kylpylähotelli Flórassa matkalaukkumme kuljetettiin huoneisiimme ja hotelli tarjosi meille tulokahvit. Kylpytakit päällä ja tossut jalassa riensimme jo heti ensimmäisenä iltana nauttimaan lämminvesialtaiden ihanuuksista. Vesi ei ainoastaan lämmittänyt ulkonaisesti, vaan hotellin edessä olevasta kaivosta saatoimme hakea pulloihin juomavettä, jota kaupunkilaisetkin hakivat kanistereihinsa.

Teimme myös pari retkeä, toisen Tokajin suunnalle ja toisen pieneen Bélapátfalvan kylään. Tokajin-retkelle menimme bussilla. Sen pääkohteena ei ollut tällä kertaa varsinainen Tokajin kaupunki, vaan sitä lähellä sijaitseva Disznókön viinitila. Kuulimme todella perusteellisen selostuksen viininvalmistuksesta, maistelimme tuotteita ja söimme lounaan tilan ravintolassa. Toiselle retkelle lähdimme junalla. Kun saavuimme perille, ihmettelin mitä tuo nimi Béla pát falva oikein tarkoittaa. Bélahan on miehen nimi, mutta mitä on suomeksi pát? Yhtäkkiä tajusin, että sanahan piti tavuttaa toisin - Bél apát falva (Bélin apotin kylä). Tutustuimme siellä pieneen, eräässä omakotitalossa olevaan käsityönäyttelyyn, ajoimme hevosrattailla, tutustuimme luostariin ja nautimme herkullista ruokaa, jonka paikallinen suomenystävä-opettaja (mies) oli valmistanut meille. Se tarjoiltiin juuri avatun majatalon terassilla, josta oli kaunis näkymä järvelle ja vuorille. Kylpyjen lomassa käyskentelemme kaupungin katuja ristiin rastiin. Löysimme miellyttäviä kahviloita ja kävimme parissa konsertissakin. Luterilainen seurakunta oli järjestänyt kirkkokonsertin, jossa saimme kuunnella suomalaisten hankkimia urkuja. Meidän lisäksi kuulijoina oli myös norjalaisia, jotka olivat ystävyysseurakunnan väkeä. Sää ei tosin suosinut meitä, mutta haittasiko tuo! Ohjelmaa oli runsaasti ja ainahan oli mahdollisuus oleskella altaissa ja nauttia siitä!

Kiitos Jaakko järjestelyistä! Ensi vuonna otetaan uusiksi! Tule mukaan!

Heli Alaja